

“Good-morning,” Mr. Button said, nervously, to the clerk in the Chesapeake Dry Goods Company. “I want to buy some clothes for my child.”

“How old is your child, sir?”

“About six hours,” answered Mr. Button, without really thinking.

“The babies’ supply department is in the back.”

“Why, I don’t think- I’m not sure that’s what I want. It’s - he’s very large. Where is the boy’s department?” inquired Mr. Button, shifting his feet nervously.

“Right here.”

But when he quickly looked through the boys’ department, he could not find any suits to fit the new-born Button.

“How old did you say your son was?” demanded the clerk curiously.

“He’s -- sixteen.”

“Oh, pardon me. I thought you said six hours. You’ll find the youth’s department in the next aisle.”

Mr. Button turned away miserably. Then he stopped, smiled, and pointed to a dressed dummy in the window display. “There!” he exclaimed. “I’ll take that suit, out there on the dummy.”

The clerk stared. “Why,” he protested, “that’s not a child’s suit. You could wear that yourself!”

“Wrap it up,” insisted his customer nervously. “That’s what I want.”

The surprised clerk obeyed.

Back at the hospital Mr. Button entered the nursery and threw the package at his son. “Here are your clothes!” he exclaimed.

The old man opened the package and looked at the suit with curious eyes.

„Dobré dopoledne,“ řekl nervózně pan Button prodavači ve společnosti Chesapeake Dry Goods. „Chci koupit nějaké oblečení pro své dítě.“

„Jak staré je vaše dítě, pane?“

„Asi šest hodin,“ odpověděl bez přemýšlení pan Button.

„Kojenecké oddělení je vzadu.“

„Ale, já myslím- nejsem si jistý, jestli to je to, co chci. Je- velmi velký. Kde je chlapecké oddělení?“ ptal se pan Button a nervózně přitom přešlapoval.

„Přímo tady.“

Ale když si rychle prohlédl chlapecké oddělení, nenašel nic, co by novorozenému Buttonovi padlo.

„Kolik jste říkal, že vašemu synovi je?“ ptal se zvědavě prodavač.“

„Je mu -- šestnáct.“

„Ach, promiňte. Myslel jsem, že jste říkal šest hodin. Oddělení pro mladé najdete v další chodbičce.“

Pan Button se zoufale odvrátil. Pak se zastavil, usmál se a ukázal na oblečenou figurínu ve výkladní skříni. „Tamhle!“ vykřikl. „Vezmu si ten oblek na figuríně.“

Prodavač jen zíral. „Ale,“ protestoval, „to není dětský oblek. Mohl byste ho nosit sám!“

„Zabalte to,“ trval nervózně na svém jeho zákazník.

„To je to, co chci.“

Překvapený prodavač poslechl.

Zpátky v nemocnici vešel pan Button do místnosti s novorozenci a hodil balík svému synovi. „Tady máš své oblečení!“ zvolal.

Stařec otevřel balík a zvědavě si oblek prohlížel.

“They look sort of funny to me,” he complained. “I don’t want to be made a monkey of--”

“You’ve made a monkey of me!” yelled Mr. Button angrily. “It doesn’t matter how funny you look. Put them on.”

“All right, father. You’ve lived longer; you know best. I’ll do as you say.”

When he was dressed, Mr. Button looked at him with depressed eyes. He was wearing dotted socks, pink pants, and a shirt which was covered by his long white beard. It did not look good.

“Wait!”

Mr. Button grabbed a pair of hospital scissors and with three quick snips, cut at large section of the beard. But even with this improvement, his son still looked far from perfect. Mr. Button tried to ignore it and held out his hand. “Come along!” he said sternly.

His son took his hand trustingly. “What are you going to call me, dad?” he asked as they walked out of the nursery.

Mr. Button sighed. “I don’t know,” he answered. “Think we’ll call you Methuselah.”

„Zdá se mi poněkud směšné,“ stěžoval si. „Nechci, aby ze mě někdo dělal opici--“

„Ty jsi udělal opici ze mě!“ křičel rozčileně pan Button. „To je jedno, jak směšně vypadáš. Oblékni se.“

„Dobře, otče. Jste naživu déle; vy to víte nejlépe. Udělám, co říkáte.“

Když byl oblečený, pan Button si ho sklesle prohlédl. Měl na sobě puntíkové ponožky, růžové kalhoty a košili, kterou zakrývaly jeho dlouhé bílé vousy. Nevypadalo to dobře.

„Počkej!“

Pan Button popadl nemocniční nůžky a třemi rychlými stříhnutími ustříhl velkou část vousů. Ale i po tomto vylepšení měl jeho syn daleko k dokonalosti. Pan Button se pokusil to ignorovat a natáhl svou ruku. „Pojď!“ řekl vážně.

Jeho syn ho vzal důvěřivě za ruku. „Jak mi budete, tatínku, říkat?“ zeptal se, když vyšli z pokoje.

Pan Button si povzdychl. „Nevím,“ odpověděl. „Myslím, že ti budeme říkat Metuzalém.“

Comprehension Questions

1. What clothes does Mr. Button buy for his son?

Jazykový koutek

Zájmena (Pronouns)

Zájmena, která zastupují podstatná jména, se dělí na osobní (personal pronouns), přivlastňovací (possessive pronouns and adjectives), zvrtná (reflexive pronouns), ukazovací (demonstrative pronouns), tázací zájmena (interrogative pronouns), vztažná zájmena (relative pronouns) a neurčitá zájmena (indefinite pronouns).

Zájmena osobní

1. pád	2. – 7. pád	Česky
I	me	já; mě, mně, mnou
you	you	ty; tě, tobě, tebou
he	him	on; ho, mu, ním
she	her	ona; jí, ji, ní
it	it	ono; je, mu, ním
we	us	my; nás, nám, námi
you	you	vy; vás, vám, vámi
they	them	oni; je, nimi, nich, jim

- “I want to buy some clothes for my child.”
- **You**’ve made a monkey of **me**!

Zájmena přivlastňovací

Zájmena používaná s podstatnými jmény	Zájmena samostatně stojící ve větě	Česky
my	mine	můj
your	yours	tvůj
his	his	jeho
her	hers	její
its	--	jeho (stř. rod)
our	ours	náš
your	yours	váš
their	theirs	jejich

- “How old is **your** child, sir?”

Zájmena zvrtná

myself	já sám sobě	himself	on sám sobě
yourself	ty sám sobě	herself	ona sama sobě

itself	ono samo sobě		yourselves	vy sami sobě
ourselves	my sami sobě		themselves	oni sami sobě

- You could wear that **yourself!**

Zájmena ukazovací

this	tento, tato, toto	
that	tamten, tamta, tamto	
these	tito, tyto	
those	tamtí, tamty	• That's not a child's suit.

Zájmena tázací

who	kdo	
what	co, jaký	
which	který	• What are you going to call me, dad?

Zájmena vztažná

who	který (o osobách)	
which	který (o věcech)	
that	který (o osobách i věcech)	
where	kde, kam	
when	kdy	• He was wearing dotted socks, pink pants, and a shirt which was covered by his long white beard.
whose	jehož	
whom	nímž, jemuž	

Zájmena neurčitá

one	nějaký, jeden
some (+ složeniny jako somebody, someone)	nějaký
any (+ složeniny jako anybody, anything)	nějaký, žádný
several	několik
all	všichni
both	oba
few	několik
much	mnoho (s nepočítat. podst. jm.)
many	mnoho (s počítat. podst. jm.)

- He could not find **any** suits to fit the new-born Button.

Cvičení

Najděte v kapitole 2 další příklady zájmen.